Lietas Nr. 19410039825
K71-0384-25/27

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Valmierā 2025. gada 16. septembrī

Vidzemes rajona tiesa,

tiesnesis Lauris Šņepsts,

piedaloties prokurorei /Persona A/,

aizstāvei /Persona B/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu /Persona C/, personas kods /Personas kods A/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 262. panta $1.^1$ daļas.

Aprakstošā daļa

Pārbaudot un novērtējot lietā iegūtos pierādījumus, tiesa konstatēja.

/Persona C/ vadīja transportlīdzekli, atrodoties alkohola ietekmē, izelpotā gaisa pārbaudē konstatētā alkohola koncentrācija asinīs pārsniedza 1,5 promiles.

2025. gada 23. martā plkst. 14.38 /Persona C/, atrodoties alkohola ietekmē, vadīja transportlīdzekli/Transportlīdzeklis A/ar valsts reģistrācijas numuru /Transportlīdzeklis B/ Madonas novada Madonā pa /Adrese A/s virzienā.Izdarot pārbaudi alkohola koncentrācijas noteikšanai, /Persona C/ izelpotajā gaisā konstatētas2,858 promiles, kas pielīdzināmas alkohola koncentrācijai asinīs.

Ar savām darbībām /Persona C/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 262. panta $1.^1$ daļā.

Motīvu daļa

[2] Lietas iztiesāšanā apsūdzētais /Persona C/ savu vainu viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā pēc Krimināllikuma 262. panta $1.^1$ daļas atzina pilnīgi. Apsūdzētais neapstrīdēja inkriminētā noziedzīgā nodarījuma faktiskos apstākļus un juridisko kvalifikāciju.

Apsūdzētais /Persona C/ piekrita pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā. Apsūdzētā aizstāve un valsts apsūdzības uzturētāja lūdza neveikt pierādījumu pārbaudi.

Tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzētā vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un noziedzīgā nodarījuma juridisko kvalifikāciju. Tiesa atzīst, ka apsūdzētā vaina viņam izvirzītajā apsūdzībā ir pierādīta.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499. panta pirmo daļu tiesa pieņēma lēmumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 527. panta trešajā daļā noteiktajam, pierādījumu analīze un to uzskaitījums nav nepieciešams, jo tiesas sēdē netika veikta pierādījumu pārbaude.

[3] Nosakot apsūdzētajam soda veidu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu un apsūdzētā personību. Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Atbilstoši Krimināllikuma 7. panta trešajā daļā noteiktajam, /Persona C/ izdarījis mazāk smagu noziegumu.

Ar /Persona C/ izdarīto noziedzīgo nodarījumu apdraudēta ceļu satiksmes drošība. Automobiļa vadīšanas laikā apsūdzētajam alkohola koncentrācija izelpotajā gaisā bija2,858 promiles. Transportlīdzeklis vadīts pilsētā. Automobilī atradās četri pasažieri, tai skaitā divi mazgadīgi bērni.

/Persona C/ agrāk divas reizes sodīts par noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu. Atbilstoši Krimināllikuma 63. panta trešajā daļā noteiktajam nav dzēsta pēdējā sodāmība (lietas 69.-71. lapa).

Noziedzīga nodarījuma izdarīšanas brīdī /Persona C/ nebija dzēsta sodāmība pēc Vidzemes rajona tiesas 2023. gada 21. februāra sprieduma, ar kuru viņš bija sodīts pēc Krimināllikuma 185. panta pirmās daļas ar sabiedrisko darbu uz 150 stundām. Sabiedriskais darbs izpildīts 2024. gada 4. jūlijā (sodāmība dzēsta 2025. gada 3. jūlijā).

Pēc noziedzīga nodarījuma izdarīšanas izskatāmajā lietā /Persona C/ sodīts ar Vidzemes prokuratūras prokurora 2025. gada 11. augusta priekšrakstu par sodu pēc Krimināllikuma 170. panta ar probācijas uzraudzību uz 1 gadu 6 mēnešiem. Priekšraksts par sodu stājies spēkā 2025. gada 22. augustā.

Saskaņā ar informatīvajā sistēmā "Personu datu pārlūks" ietverto informāciju /Persona C/ apgādībā ir divi nepilngadīgi bērni (lietas 29. lapa).

Tiesas sēdē apsūdzētais paskaidroja, ka meita dzīvojot pie mātes un par uzturlīdzekļu nemaksāšanu viņš ticis sodīts ar prokurora priekšrakstu par sodu. Strādājot gadījuma darbus, bet tuvākajā laikā tikšot noslēgts darba līgums ar uzņēmumu, kas solījis maksāt darba algu 800 *euro*. Dzīvojot kopā ar /Persona D/, kurai esot bērni no iepriekšējām attiecībām. Norādīja, ka esot veselības problēmas saistītas ar muguru, invaliditāte neesot piešķirta. Izdarīto nožēlojot. Turpmāk nevadīšot transportlīdzekli. Nedrīkstot bieži un daudz lietot alkoholu. Uzskatot, ka viņam nav alkohola atkarības. /Persona C/ lūdza noteikt viņam probācijas uzraudzību, jo, ja viņš atradīsies cietumā, tad /Persona D/ viena pati netikšot galā ar lauku darbiem un bērniem.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 47. panta otro daļu, tiesa par apsūdzētā atbildību mīkstinošo apstākli atzīst savas vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 1. punktu, tiesa par atbildību pastiprinošo apstākli atzīst to, ka /Persona C/ izdarītais noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Krimināllikuma 262. panta $1.^1$ daļas sankcija paredz brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam, īslaicīgu brīvības atņemšanu vai probācijas uzraudzību, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz pieciem gadiem.

Valsts apsūdzības uzturētāja lūdza /Persona C/ par Krimināllikuma 262. panta $1.^1$ daļā paredzētu noziedzīgu nodarījumu sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 mēnesi 20 dienām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 gadiem. Prokurore norādīja, ka apsūdzētais vadījis transportlīdzekli Madonas centrā pie bērnu spēļu laukuma, tas noticis dienā. Transportlīdzeklī atradušies četri pasažieri. Alkohola koncentrācija ievērojami pārsniegusi likumā noteikto minimālo robežu 1,5 promiles.

Apsūdzētā aizstāve lūdza rast iespēju noteikt pamatsodu – probācijas uzraudzību. Vērsa uzmanību, ka /Persona C/ sapratis savas rīcības nepareizību un solījis turpmāk nevadīt transportlīdzekli. Šādu sodu noteikusi prokurore citā lietā. Neesot samērīgi /Persona C/ izraut no ģimenes, nosakot brīvības atņemšanas sodu.

Tiesa atzīst, ka /Persona C/ pamatsods par noziedzīgo nodarījumu nosakāms brīvības atņemšanas veidā. Tiesa ņem vērā noziedzīgā nodarījuma raksturu un kaitīgumu. Apsūdzētais stiprā alkohola ietekmē vadīja automobili diennakts gaišajā laikā pilsētas centrā pie bērnu spēļu laukuma, tādējādi varēja apdraudēt lielu skaitu mazāk aizsargātākos ceļu satiksmes dalībniekus (gājējus), tostarp bērnus. /Persona C/ vadītajā automobilī atradās četri

pasažieri, tai skaitā divi mazgadīgi bērni, kuriem varēja tikt radīts apdraudējums ar apsūdzētā rīcību. Noziedzīga nodarījuma brīdī apsūdzētais bija sodīts vienu reizi. Pēc noziedzīga nodarījuma izdarīšanas sodīts vēl vienu reizi. Nav dzēsta pēdējā sodāmība. Izvērtējot iepriekš norādītās ziņas par noziedzīgā nodarījuma raksturu, kaitīgumu, kā arī /Persona C/ personību, tiesa atzīst, ka sods apsūdzētajam nosakāms brīvības atņemšanas veidā. Tiesa uzskata, ka Krimināllikuma 35. panta otrajā daļā definēto soda mērķu sasniegšana nav iespējama, piespriežot apsūdzētajam ar brīvības atņemšanu nesaistītu sodu. Tikai sasniedzot likumā noteikto preventīvo mērķi, iespējams nodrošināt, ka apsūdzētais turpmāk neveic darbības, kas apdraud sabiedrības drošību. Izskatāmajā lietā noskaidrotajos apstākļos, apsūdzētais, kurš atradās stiprā alkohola ietekmē, varēja apdraudēt ne tikai savus pasažierus, bet ikviena ceļu satiksmes dalībnieka drošību, kas nav pieļaujams. Faktam, ka izskatāmajā lietā neviena persona nav cietusi, nav izšķirošas nozīmes, jo /Persona C/ inkriminēta formāla noziedzīga nodarījuma izdarīšana, kuras objektīvo pusi veido pati aizliegtā darbība. Tas vien, ka citā lietā /Persona C/ noteikta probācijas uzraudzība, nedod pamatu tāpēc piespriest viņam ar brīvības atņemšanu nesaistītu sodu. Apsūdzēto no noziedzīga nodarījuma izdarīšanas neatturēja viņa apgādībā esošais mazgadīgais bērns. Aizstāvības norādītie ģimenes apstākļi neuzliek pienākumu tiesai piespriest ar brīvības atņemšanu nesaistītu sodu. Apsūdzētā paziņotie apstākļi, ka /Persona D/ viena pati nevarētu tikt galā ar bērniem un lauku darbiem, pastāvēja arī pirms noziedzīga nodarījuma izdarīšanas, taču rūpes par ģimeni nebija pietiekams vadmotīvs, lai /Persona C/ atturētos no transportlīdzekļa vadīšanas alkohola ietekmē. Ņemot vērā, ka apsūdzētā apgādībā ir mazgadīgs bērns, tiesa uzskata, ka /Persona C/ var piespriest īslaicīgu brīvības atņemšanu.

Lemjot jautājumu par nosakāmā pamatsoda mēru, tiek ņemts vērā, ka lietā konstatēts viens atbildību mīkstinošais un viens atbildību pastiprinošais apstāklis. Tiesa atzīst, ka atbilstoši lietā noskaidrotajiem atbildību ietekmējošiem apstākļiem pamatsoda mērs nosakāms tuvāk likumā paredzētajai īslaicīgas brīvības atņemšanas vidējai robežai.

Tā kā Krimināllikuma 262. panta $1.^1$ daļas sankcija paredz obligātu papildsodu - transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu uz 5 gadiem, tad jautājums par papildsoda noteikšanu un tā mēru nav apspriežams.

Tiesa atzīst, ka /Persona C/ par Krimināllikuma 262. panta $1.^1$ daļā paredzētu noziedzīgo nodarījumu sodāms ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 mēnesi 10 dienām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 gadiem.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 52. panta ceturto daļu, brīvības atņemšanas soda termiņā /Persona C/ ieskaitāms aizturēšanā pavadītais laiks no 2025. gada 23. marta plkst. 14.58 līdz 2025. gada 24. marta plkst. 14.25 (viena diena), nosakot, ka izciešamais īslaicīgas brīvības atņemšanas sods ir 1 mēnesis 9 dienas.

[4] Pirmstiesas kriminālprocesā apsūdzētajam piemēroti drošības līdzekļi – dzīvesvietas maiņas paziņošana un aizliegums izbraukt no valsts. Piemērotie drošības līdzekļi saglabājami līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

[5] Izskatāmajā lietā noskaidrots, ka /Persona C/ vadīja citai personai piederošu transportlīdzekli.

Lietai pievienota izdruka no sludinājumu portāla par transportlīdzekļu pārdošanu, kas līdzīgi apsūdzībā norādītajam automobilim (lietas 28. lapa). No sludinājumiem izriet, ka automobili /Transportlīdzeklis A/, kas ražots 2010. gadā, tiek pārdots par cenu no 4850 līdz 6890 *euro*.

Pirmstiesas kriminālprocesā automobiļa /Persona D/ norādījusi, ka viņai nav zināma automobiļa vērtība. /Persona D/ iesniegusi transportlīdzekļa ilgtermiņa nomas līguma un maksājumu grafika kopijas (lietas 18., 19. lapa). Nomas līgums noslēgts 2024. gada 27. maijā, kad noteikta transportlīdzekļa vērtība 5500*euro*.

Tiesas sēdē apsūdzētais /Persona C/ norādīja, ka apsūdzībā norādītā automobiļa vērtība esot aptuveni 3000*euro*. Automobilim bojāta priekšējā daļa, neesot izieta tehniskā apskate.

Prokurore lūdza piedzīt no apsūdzētā automobiļa pilnu vērtību 5500 *euro*, pamatojoties uz Krimināllikuma $70.^{14}$ panta $1.^1$ daļu. Aizstāve lūdza piedzīt daļēju automobiļa vērtību.

Krimināllikuma $70.^{14}$ panta $1.^1$ daļa noteic, ja izdarīts Krimināllikuma 262. vai $262.^1$ pantā paredzētais noziedzīgais nodarījums ar transportlīdzekli, kas pieder citai personai, no noziedzīgu nodarījumu izdarījušās personas piedzen pilnu vai daļēju šā transportlīdzekļa vērtību.

Automobiļa vērtību noteica tā īpašnieks, nodibinot nomas attiecības ar /Persona D/. Kopš līguma noslēgšanas pagājis vairāk kā gads. Nodarījuma brīdī fiksēts, ka automobilim ir bojāta priekšējā daļa, kas nepārprotami

samazina tā vērtību. Pirmstiesas kriminālprocesā nav notikusi automobiļa novērtēšana. Līdz ar to lietā nav noteikta precīza automobiļa vērtība.

Tiesa uzskata, ka, ņemot vērā noskaidrotos apstākļus, no /Persona C/ par labu valstij piedzenama transportlīdzekļa/Transportlīdzeklis A/, valsts reģistrācijas numurs /Transportlīdzeklis B/, daļēja vērtība 3000*euro*.

[7] Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367. panta pirmās daļas 4. punktu procesuālie izdevumi ir samaksa advokātam, kad izdevumus par juridisko palīdzību sedz no valsts līdzekļiem.

Zvērināta advokāte /Persona B/ kriminālprocesā sniedza juridisko palīdzību /Persona C/, par kuru aizstāvei pienākas samaksa no valsts budžeta līdzekļiem 160*euro*. Minētie izdevumi saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368. pantu piedzenami par labu valstij no apsūdzētā /Persona C/. Tiesa nekonstatē Kriminālprocesa likuma 85. panta pirmajā daļā un 368. panta ceturtajā daļā paredzētos nosacījumus, lai atbrīvotu apsūdzēto no samaksas par aizstāves sniegto juridisko palīdzību.

[6] Pēc sprieduma spēkā stāšanās DVD+R disks ar videoierakstiem no policijas transportlīdzekļa un policijas darbinieka ķermeņa kameras, kas pievienots krimināllietai, glabājams kopā ar krimināllietas materiāliem. Izlemjot rīcību ar minēto disku nav piemērojami Kriminālprocesa likuma 240. panta pirmās daļas noteikumi, jo diskā iekopētais ieraksts tika izmantoti pierādīšanā un tāpēc tam jāatrodas krimināllietā, līdzīgi kā pārējiem lietā esošiem pierādījumiem.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 520., 523., 524. pantu, 527. panta trešo daļu, 528., 529. un 530. pantu, tiesa

nosprieda

/Persona C/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 262. panta $1.^{1}$ daļā paredzētā noziedzīgā nodarījumā un sodīt viņu ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) mēnesi 10 (desmit) dienām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 (pieciem) gadiem.

Brīvības atņemšanas soda termiņā /Persona C/ ieskaitīt aizturēšanā pavadīto laiku no 2025. gada 23. marta plkst. 14.58 līdz 2025. gada 24. martam plkst. 14.25 (vienu dienu).

Noteikt, ka /Persona C/ izciešamais īslaicīgas brīvības atņemšanas sods ir 1 (viens) mēnesi 9 (deviņas) dienas.

Brīvības atņemšanas soda izciešanai /Persona C/ jāierodas Ieslodzījumu vietu pārvaldes paziņojumā noteiktajā laikā un vietā.

Transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanas termiņu skaitīt no sprieduma spēkā stāšanās brīža.

Piemērotos drošības līdzekļus – dzīvesvietas maiņas paziņošana un aizliegums izbraukt no valsts – atstāt negrozītus līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Pamatojoties uz Krimināllikuma $70.^{14}$ panta $1.^{1}$daļu, piedzīt no /Persona C/ par labu valstij transportlīdzekļa/Transportlīdzeklis A/, valsts reģistrācijas numurs /Transportlīdzeklis B/, daļēju vērtību 3000 (trīs tūkstošus)*euro*.

Samaksa veicama kontā Nr. /IBAN A/, saņēmējs Valsts kase, reģistrācijas Nr. 90000050138, norādot maksājuma mērķi - EKK F22010010, par konfiscējamās mantas aizstāšanu kriminālprocesā Nr. 19410039825.

Piedzīt no /Persona C/par labu valstij procesuālos izdevumus par zvērinātas advokātes /Persona B/viņam sniegto juridisko palīdzību tiesā 160 (simt sešdesmit) *euro.*

Procesuālie izdevumi par juridiskās palīdzības sniegšanu ieskaitāmi kontā Nr. /IBAN B/, saņēmējs Valsts kase, reģistrācijas Nr. 90000050138, norādot maksājuma mērķi – EKK F22010010, kriminālprocess Nr. 19410039825.

Noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei daļā par konfiscējamās mantas aizstāšanas vērtības un procesuālo izdevumu piedziņu – 30 (trīsdesmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās. Uzlikt pienākumu apsūdzētajam iesniegt Vidzemes rajona tiesā maksājumu apliecinošus dokumentus par konfiscējamās mantas aizstāšanas vērtības un procesuālo izdevumu samaksāšanu.

Pēc sprieduma spēkā stāšanās DVD+R disku ar videoierakstiem no policijas transportlīdzekļa un policijas darbinieka ķermeņa kameras, kas pievienots krimināllietai, glabāt kopā ar krimināllietas materiāliem.

Pilnais spriedums pieejams Vidzemes rajona tiesas kancelejā /Adrese A/ 2025. gada 10. oktobrī pēc plkst. 15.00.

Pilnu spriedumu daļā par tiesas piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Vidzemes apgabaltiesai 10 (desmit) darbdienu laikā no tā pieejamības dienas, sūdzību vai protestu iesniedzot Vidzemes rajona tiesā.

Tiesnesis Lauris Šņepsts